

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Jezus, bron van levend water

Op deze derde zondag in de veertigdagentijd lezen we uit het vierde hoofdstuk van het evangelie volgens Johannes over de Samaritaanse vrouw bij de Jakobsbron van Sichar. Vermoeid ging Jezus bij de bron zitten toen er een Samaritaanse water kwam putten. Jezus vroeg haar wat te drinken, maar ze vond het vreemd dat een Jood haar deze vraag stelde aangezien Joden en Samaritanen niet met elkaar omgaan. Jezus antwoordde haar: "Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u hém erom vragen en dan zou hij u **levend water** geven.' Nu was de vrouw helemaal verbaasd: die man had immers geen emmer bij om water te putten. 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen,' antwoordde Jezus, 'maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat **eeuwig leven** geeft.'

Bij Don Bosco vinden we deze gedachte terug in zijn boek *Il cattolico provveduto*, geformuleerd in een gebed voor de overledenen: 'Jezus, goddelijke Verlosser, U bent dit levend water dat leidt naar eeuwig leven. Vervul uw belofte en houd hen (de overledenen) niet ver van U verwijderd.'

De Samaritaanse in het verhaal volgens Johannes had het nog niet begrepen. Ze wilde wel van dat 'levend water', want dan hoefde ze nooit meer naar de bron te komen, maar ze had niet door dat Jezus zichzelf bedoelde als bron van levend water. Geduldig zette Jezus het gesprek verder. Hij maakte haar duidelijk dat ze in haar leven al van alles geprobeerd had om het geluk te vinden, maar dat dit telkens van voorbijgaande aard bleek te zijn. Pas als ze zou luisteren naar zijn Woord en daarnaar zou handelen, zou ze een Bron van Leven ontdekken die eeuwigheidswaarde heeft.

Niet toevallig komt in de eerste lezing van deze zondag (Exodus 17,3-7) eveneens een bron van water ter sprake. Het Joodse volk leed dorst in de onmetelijke woestijn, tot Mozes zich in gebed tot de Heer richtte en water uit de rots liet stromen zodat het volk zich kon laven. Over dit water schreef Don Bosco, verwijzend naar het verhaal van Mozes, dat het helder en eeuwigdurend was. Elders noemde hij het buitengewoon fris en zeer helder.

Volgens de Memorie Biografiche (deel 9) werd Don Bosco op bijzondere wijze aangesproken door dit verhaal over Mozes. Hij zou er namelijk van gedroomd hebben om in Valdocco op het plein voor de basiliek van Maria Hulp een standbeeld op te richten (dit idee werd nooit gerealiseerd) dat Mozes voorstelde die op een rots sloeg en waaruit water zou stromen.

Is de boodschap van het evangelie voor mij werkelijk een bron van leven? In verscheidene van zijn geschriften, bv. *Het leven van de jonge Domenico Savio*, noemde Don Bosco het Woord van God de 'gids' om naar te leven, de bron. Dat Woord van God moge binnenstromen tot in het diepste van ons wezen opdat aan onze manier van leven te zien zou zijn dat Gods Woord ons leven richt.

Wilfried Wambeke

Lectio Divina van G. Zevini tijdens AK (op 22 maart 2014) over de Samaritaanse.
Morand Wirth, deel II (over Joh. 4) en deel I (over Gen. 17 en over het standbeeld van DB voor Mozes).
Standbeeld over Mozes: zie ook MB 9.
Morand Wirth, deel I: algemene inleiding: over het Woord als 'gids'.